

FUNDACIÓ PERE TARRÉS
Moviment de Centres
d'Esplai Cristians

Quaresma, temps per al perdó

Objectius

1. Que els nois i noies descobreixin el sentit de la Quaresma.
2. Fer el possible perquè la Quaresma sigui un temps de reflexió, aprofundiment i experiència de fe personal marcat per la interiorització de l'amor de Déu que sempre està obert al perdó i a la reconciliació.
3. Crear relació entre l'esplai i la comunitat parroquial que celebra la Quaresma. Especialment l'Eucaristia del diumenge i les celebracions del perdó.

1. La Quaresma avui

La Quaresma és el temps de preparació per a la Pasqua.

Per tant, no és un temps aïllat, que forma un bloc que comença i acaba en ell mateix, sinó que està relacionat i troba el seu ple sentit en la Pasqua.

Per a entendre la Quaresma no podem perdre de vista el què és la Pasqua, això és:

Resurrecció de Jesús:

- esclat de la vida
- victòria de la vida sobre la mort
- victòria de la vida sobre tota mena de «morts»
(tristeses, fracassos, malalties, moments de foscor...)

La Quaresma és el desig que té l'home de néixer a la vida nova que brolla de la Resurrecció. Per això cal una condició:

renovellar-se constantment.

La Quaresma és **caminar AMB JESÚS cap a la PASQUA !**

QUARESMA	PASQUA
preparació	realització
desig	assoliment
demanda	resposta

2. Alguns elements de la Quaresma

Referència Bíblica

A partir de les lectures bíbliques que ens proposa la litúrgia, la Quaresma vol veure els grans fets de la salvació històrica convergint en el MISTERI DEL CRIST. Així, els fets de l'antiga i nova aliança apareixen en les lectures i donen a la Quaresma una arrel bíblica:

- A l'Èxode, després que Déu va alliberar el seu POBLE de l'esclavitud, el purificà "durant quaranta anys" (vol dir molt de temps) al desert abans de fer-lo entrar a la Terra Promesa.
- Els profetes ens situen en la dinàmica de noves experiències d'alliberaments interiors i exteriors.

Elies, Moisès i Jesús:

Tres personatges que han viscut la seva "quaresma". Han anat al desert. (Desert: silenci, obertura a Déu, acolliment de la Paraula).

Jesús: Aquell que supera el pecat d'Israel en surt definitivament.

Tot s'encamina cap al nucli fonamental: EL MISTERI DE CRIST.

- Israel passa de l'esclavitud d'Egipte a la Terra Promesa (Èxode).
- Jesús passa de la mort a la vida. Ha obert un camí nou en el qual ens fixarem durant tota la Pasqua ("pas")

Aspectes de reconciliació

La preparació que la Quaresma proposa cap a la Pasqua va lligada a la fidelitat a la Paraula. Això ens porta a descobrir les nostres infidelitats.

És bo que, com en els inicis, ens preparem per a fer el pas del pecat a la reconciliació i així poder celebrar la Pasqua.

De la meva vida plena d'infidelitats

- en sóc conscient ?
- sóc capaç de posar-me davant Déu ?
- sóc capaç de demanar perdó ?

A un amic

Parlem de tu a tu, de tot allò que no funciona.

No puc treure'm del cap tot el viscut,
no hi renuncio.

Potser no hem escoltat la nostra veu,
ens fa vergonya.

Potser no és amistat, només records que no s'esborren ...

QUAN SENTS QUE UN AMIC

HA MARXAT TAN LLUNY

I EL TENS AL COSTAT

I NO POTS APROPAR-TE.

QUAN SENTS QUE EL TEU COR NO SAP OBLIDAR

I ESPERES QUE EL TEMPS FARÀ LA FEINA PER TU.

NO SAPS QUÈ PENSAR

NO SAPS SI ESTIMAR

NO SAPS SI EL FUTUR ET TORNARÀ LA CONFIANÇA

VOLDRIA PARLAR

VOLDRIA CANTAR

SENTIR QUE EL TRESOR NO S'HA PERDUT EN EL MAR.

Caldrà veure ben clar,

si és l'entorn el que ens separa,

caldrà acceptar el destí

volar plegats amb confiança.

No sé si una cançó

pot arreglar un llarg silenci.

Potser només serveix per acceptar que tot s'acaba.

Xirat ("Moments")

Des de l'amor

És des de l'amor, que vull parlar-te
de les coses que senzillament hem compartit.
Quan l'esperança no habitava en el meu cor,
cercant miratges que no em duïen mai a port.

És des de l'amor, que vull cantar-te
i agrair-te tot el que tu has fet en mi:
les teves mirades, les teves paraules,
m'apropen a Déu, em fan ser feliç de debò.

I SÉ QUE TU M'ESTIMARÀS
I QUE EM PERDONARÀS
QUAN VEGIS QUE M'ALLUNYO.
I JO T'OFEREIXO EL MEU COR,
LA VIDA, LA CANÇÓ, TOT EL QUE PUC DONAR-TE.
ÉS SENZILL COMPARTIR DES DE L'AMOR.

I des de l'amor vull oferir-te
els meus somnis i les il·lusions d'un nou present,
deixant enrera les foscos i les angoixes
que jo sentia quan estava lluny de tu.

És des de l'amor que me'n adono
que en tu tinc un amic de veritat.
I res no em demanes, m'escoltes silent,
vull compartir amb tu la vida, l'amor i la fe.

Xirat ("Fes un gir")

Per treballar en grup:

Les dues cançons, directa o indirectament, ens parlen del perdó...
Com descriuen aquesta experiència?

- Quines creus que serien les semblances i les diferències entre els/les protagonistes de les dues cançons.?
- Potser no hem escoltat la nostra veu, ens fa vergonya. “ Dir-nos les coses, sovint és difícil, massa dur... Val realment la pena ser sincers entre nosaltres? És pot construir amistat sense sinceritat? I què en diu de les “mentides piadoses”? Es pot justificar la mentida en una relació d'amistat, de grup, d'afecte, d'amor?
- *Quant sents que un amic
ha marxat tan lluny
i el tens al costat
i no pots apropar-te.
Quant sents que el teu cor no sap oblidar
i esperes que el temps farà la feina per tu*

Has tingut mai una experiència semblant? (Fóra bo que les compartíssiu) Heu estat capaços de solucionar-les?
Quin ha estat el desllorigador?

- *És des de l'amor...”* que hom pot dir sense por a equivocar-se que
*“...sé que tu m'estimaràs i que em perdonaràs quan vegis que
m'allunyo... És senzill compartir des de l'amor”*

Realment, quant hom estima de veritat, el perdó és fàcil, espontani?
En tal cas, si és així, podríem dir que quan el perdó costa, se'ns fa difícil, tal vegada impossible, no hi ha hagut prèviament amistat/
amor sincer, autèntic?

La Quaresma ens convida a viure l'amor de Déu en un perdó sempre disponible. Ell, perquè ens estima de veres, quan ens allunyem d'Ell i dels que ens necessiten, sempre roman atent a l'horitzó tot esperant el nostre retorn. I amb els braços i el cor oberts de bat a bat torna a confiar de nou amb nosaltres com si res hagués passat.

Fóra bo que al llarg d'aquest dies que ens preparen per a la Pasqua (la més gran de les festes del calendari cristià) trobéssim un moment per fer un repàs sobre les nostres relacions... Ben segur que hi ha situacions de perdó que tenim "penjades"... Estaríem disposats/des a refer-les o esperem també que el temps ho arreglarà tot...

Us convidem ara a celebrar l'amor de Déu en aquesta celebració que ens han "deixat" les nostres amigues del Centre de Pastoral Vedruna. Estaria bé que en parléssiu abans amb el vostre consiliari.

Temps pel perdó

Cant d'entrada:

Quan desvetllarem els cors

Salutació:

Celebrant: En el nom del Pare ...

Que el Senyor sigui amb tots vosaltres.

Anem a celebrar un sacrament:

El sacrament del perdó, de la reconciliació.

Aquestes dues paraules: PERDÓ, RECONCILIACIÓ,
no són gaire freqüents en el nostre vocabulari qüotidià.

Avui volem dir-les. I no solament dir-les,
sinó el que encara és més important:
FER-LES REALS, VIVES.

Per això aquesta celebració serà UN SAGRAMENT,
és a dir, un senyal extern, visible,
una cosa que passarà, que ens passarà:

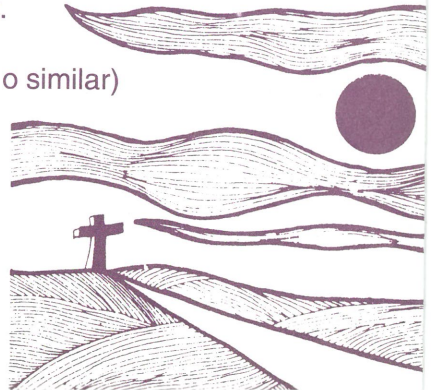
Nosaltres veurem com ens cal ser perdonats per Déu
i per les persones entre les quals vivim,
i veurem també com Déu ens perdona.

Cant de preparació:

Tu ets qui ens crida i en silenci venim

(Repetir varies vegades, a l'estil Taizé, per anar
interioritzant)

Al presbiteri hi haurà preparat un cavallet.
Dues persones hi posen UN MIRALL
tan gran com sigui possible, tipus lavabo o similar)

Examen de consciència

Lector 1   Quan volem mirar què tal estem,
ens posem davant d'un mirall.

I el mirall ens fa adonar-nos
d'allò que ens afavoreix:
el pentinat, els grans, una pança,
el jersei que ens apreta massa...

Gràcies al mirall
descobrim la nostra imatge
i mirem d'arreglar-ne els defectes.

(Es pot fer que algú es miri al mirall i vagi fent d'acord amb el text)

Lector 2   Però, i per mirar-nos per dins ?
Quin mirall pot servir-nos
per veure els defectes del cor, les taques interiors?

Lector 1   Doncs, és ben fàcil.
S'agafa l'evangeli de Jesús
i es posen la vida i les paraules de Jesús davant
els ulls,
com si fossin un mirall.

De seguida veurem allò que no va bé en nosaltres,
allò que no rutlla, allò que caldria canviar.

(Damunt el mirall es posa un "pòster" gran amb la figura de Jesús.)
ARA EL MIRALL ÉS ELL.

Anem, doncs, a emmirallar-nos.

Temps d'emmirallar-se (examen de consciència)

El Celebrant, va llegint fragments de l'Evangelí, de manera clara i solemne. A continuació, els lectors llegeixen, ben pausadament, els textos no bíblics, tot alterant-se.

Abans de cada nova lectura evangèlica, deixeu un breu espai de silenci per a la reflexió personal.

És interessant ajudar el clima d'interiorització amb una música adequada de fons.

Celebrant Per què m'esteu dient: Senyor, Senyor !
si no feu el que us dic ?” (Mt 7,21)

Estimeu-vos els uns als altres
tal com jo us he estimat” (Jo 13,34)

Lector 1 Estimar és pensar en els altres
abans que no pas en tu mateix.

Estimar és rebutjar de fer patir als altres.
Estimar és mirar de fer contents els altres,
d'ajudar-los quan ens necessiten.
Estimar és tractar bé.

Lector 2 Què hi veus al mirall?
Et veus així?
La teva manera de fer es retira gaire amb aquest
model?
Quina nota et posa el mirall en tot això d'estimar
quan penses, per exemple, en els de casa teva,
en els companys d'escola,
en la gent amb la qual et relaciones?

Breu silenci

Cant d'arrepentiment

Que estimem més, que estimem fort,
t'ho demanem, Déu de l'amor. (Rep.)

(Trobareu aquest cant en el cassette "Que estimem més" de Xavier Morlans)

Celebrant

«Si quan t'acostes a l'altar
et recordes que tens algú enfadat amb tu,
vés a trobar-lo,
fes primer les paus amb ell
i després torna a presentar a Déu la teva ofrena»
(Mt 5,23-24)

“No jutgeu pas els altres,
perquè Déu us mesurarà amb la mateixa mesura
que fareu vosaltres” (Mt 7,1)

“Per què perds el temps criticant la brossa
que porta a l'ull el teu germà,
quan tu hi portes una biga i no te n'adones?”
(Mt 7,3)

Lector 1

Com t'hi veus en aquest mirall?
Surts gaire afavorit ?
Si et baralles, si t'empipes amb els altres,
t'afanyes a fer les paus ?

Lector 2

I quan t'empipen a tu,
o quan et sents maltractat per un altre i es disculpa
Li poses fàcil i fas les paus ?

Lector 1

Perdonar, demanar perdó, reconciliar-se...
és important.
T'hi esforces ?

Lector 2

Potser tu t'ho perdones tot,
et permets qualsevol paraula o qualsevol gest,
i als altres "els colles" i no els deixes passar res ...
Ets molt exigent amb els adults, amb els
companys, amb els professors ?
Els critiques i et queixes quan fallen en la més
petita cosa i a tu, que ningú no et toqui?
Mira't bé al mirall !

Breu silenci

Que estimm més ..

Celebrant

"Feu bé a tothom
i no mireu si us tornen o no el bé que els heu fet.
Llavors sereu de debò fills de Déu,
que es porta bé fins i tot amb els desagraïts i
dolents" (Lc 6,30)

Lector 1

Ets fàcil a fer un favor ?
T'agrada ajudar ?
Tens les teves coses a disposició dels altres ?
Saps renunciar a quelcom
per poder compartir-ho amb qui ho necessita?
Ets una persona agraïda amb els qui t'ajuden a ti?

Lector 2

O potser ets més aviat dels qui sempre demanen i
no donen,
dels que arrepleguen i no deixen,
dels qui fa el sord quan es demana ajuda ...?
Et fas el despistat quan et demanen de donar un
cop de mà ?
Fas el que pots fer per a no desentendre't
dels qui s'ho passen malament ?
Ves-te mirant al mirall !

Breu silenci

Cant d'arrepentiment

Que estimem més ...

Celebrant

HOMILIA

Reconeixement del pecat (examen de consciència)

Celebrant

Ara, reconeguem tots plegats, davant Déu, les vegades que el nostre comportament no és digne de fills de Déu, ni digne de nosaltres mateixos, ni propi de germans. Diguem junts i ben sincerament.

Lector

Perdó, Senyor, perquè sovint penso només en mi i no pas en els altres.

(silenci...)

Perdó, Senyor, perquè amb el meu comportament a vegades faig patir els qui m'estimen.

(silenci...)

Perdó, Senyor, per la meva poca consideració a alguns companys, pels desprecis que a vegades faig, per la indiferència amb que a vegades "passo" d'ells.

(silenci...)

Perdó, Senyor, per la meva resistència a perdonar i a demanar perdó, per les meves exigències amb els altres i la màniga ample que faig servir per a mi.

(silenci...)

Perdó, Senyor, per les rancúnies, les enveges i les petites venjances, les paraules dures i els gestos violents o desconsiderats.

(silenci...)

Tots

Perdó, Senyor, perquè no vull privar-me de res i no sóc prou sensible davant la necessitat dels altres, que em demanen solidaritat i ajuda.

(silenci...)

Perdó, Senyor, per les vegades que m'oblido de mirar-me al mirall i com si jo ho fes tot tant bé! per les vegades que em deixo portar pel que és més còmode i més fàcil, fugint d'esforços i de responsabilitats.

(silenci...)

Perdó, Senyor, perquè moltes vegades em porto malament i no ho vull reconèixer.

(silenci...)

Em sap greu i vull anar-me allunyant una mica cada dia d'aquestes actituds. Confio en la teva ajuda, Senyor, doncs tu em perdones i m'estimes sempre!

(silenci...)

Petició de perdó

Celebrant

Heu reconegut davant Déu alguns dels vostres pecats.

Ell ens estima i desitja sempre acollir-nos i fer-nos sentir que ens perdona del tot i oblida del tot el mal que fem, tan bon punt tenim un gest de penediment.

Avui, expressarem aquest gest d'arrepentiment d'una manera ben senzilla:

Juntament amb mi,
aixecareu els braços amb les mans obertes,
tal com haureu vist moltes vegades que ho fem els sacerdots davant l'altar,
i direm tots junts, a poc a poc i amb els ulls tancat, ben atentament, la pregària dels fills de Déu que Jesús ens va ensenyar. Diguem junts:

Tots   **Pare Nostre ...**

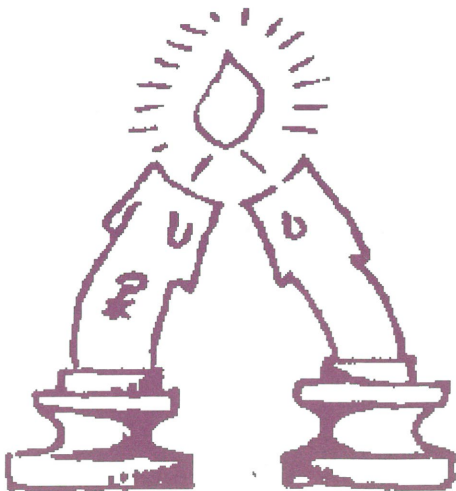
Confessió i absolució individual

Reconciliació mútua

Celebrant Acabem de rebre el perdó de Déu.
Puix que Ell ens perdona, perdonem nosaltres també,
com Jesús ens ha dit de fer.
I com a senyal d'aquesta voluntat de reconciliació,
agafem-nos tots de la mà i cantem:

Cant de germanor

Agermanats ...

Benedicció final

Celebrant

Ara que, una vegada més, ens sabem perdonats,
ara que hem fet les paus,
mirem de viure d'aquí endavant una mica més a la
manera de Jesús.

És una proposta que, ben segur, ens faria molt
feliços i molt millors.

Fem-nos el propòsit de mirar-nos de tant en tant al
mirall, en aquest mirall que és l'estil de vida de
Jesús.

Així serem millors, més "guapos" per dins i també
per fora.

Que el Senyor ens hi ajudi amb la seva benedicció:
Inclineu el cap per a rebre-la:

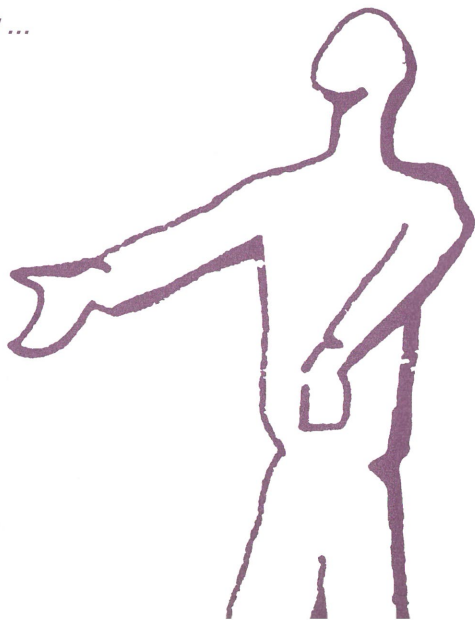
Benedicció

Comiat

Anem en pau. Visqueu contents i agraiïts.
Sigueu bons.

Cant:

Donem gràcies al bon Déu ...

Un joc prou extrany

Diffícilment s'escriu un conte "perquè sí", tot i que no és pas impossible. Però els motius poden ser d'allò més diversos. I saber-los ens pot ajudar a copsar millor el "missatge" que porten amagat, encara que això no sigui imprescindible.

Seguint l'esquema d'un joc de pista, el conte va presentant diferents maneres de situar-se davant d'aquest temps - des dels que en "passen" fins a aquells que es "converteixen", sense oblidar els que comencen i no acaben, o els excessivament preocupats pels ritualismes, etc. - i també diferents situacions de la realitat que reclamen una conversió per part nostra. Un conte que vol obrir camins més que no pas sentenciar. Un conte que vol ser "jugat", si el concretem al nostre món personal.

Que en sortiu ben recompensats.

Es pot ben dir que tot plegat va començar com si fos una aventura. Si més no, costava d'entendre que cadascun dels de la colla hagués rebut, a casa seva, i sense que hi constés cap remitent, una breu nota en la qual se'ls convidava a participar en un viatge per la ciutat, i dient que al final serien degudament recompensats.

El neguit anà en augment quan es van trobar la colla i van anar preguntant als coneguts que podien ser autors de la nota. Aquests deien que no hi tenien res a veure: ni el "profe" ni el "moni" de l'esplai, ni el catequista ni ... No tenien idea de quin podia ser l'origen ni quina la finalitat d'aquella invitació misteriosa.

L'emoció va arribar al màxim quan, el dia indicat per a fer el viatge, a l'hora de llevar-se es van trobar amb l'itinerari a seguir en un paper que embolicava el tub de la pasta per a les dents. Havien de sortir de la Plaça Vella i enfilarse amunt, per trencar després cap a la Rambla i entaforar-se per l'estret Passatge dels Teixidors, des d'on havien d'anar cap al carrer Fondo i sortir al carrer Nou. Des d'allà havien d'agafar la carretera de la Ciutat, per acabar la ruta a la Plaça Major. Fet i fet, una bona caminada.

Quan la colla es van trobar a la porxada de la Plaça Vella per iniciar el recorregut, hi faltava en Roger. L'Ester va dir que l'havia telefonat que no l'esperessin, perquè deia que ell havia trobat un "camí" millor. El seu germà gran, molt afeccionat a la fotografia, tenia moltes diapositives d'aquell recorregut, i per tant es podia passar tot el matí assegut tranquil.lament a casa, amb música de fons dels Mecano - com xalava amb aquella música !- i contemplant detingudament les diapositives. Al migdia, faria cap a la Plaça Major, i com que és segur que els farien preguntes sobre aspectes del recorregut - al capdavant, tot aquests jocs són cosins germans ! -, acabaria emportant-se el primer premi. Quines ganes de cansar-se anant amunt i avall i fer les rucades que algun ximplet devia haver pensat una nit que no podia dormir !

Mentre l'Ester anava explicant la telefonada del Roger, en Pere- queixós de mena - ja va començar a rondinar perquè feia massa fred i el cel estava tapat. "Només faltaria que se'ns posés a ploure! Potser sí que el Roger té raó!". Encara que, ben pensat, tampoc no era cap despropòsit passar el matí amb tota la colla. Però si es tractava d'una presa de pèl o d'algú que es volgués riure de la seva bona fe, el sentirien ! "Ja ho crec! Per queixar-se, ningú com jo!".

La Rosa - meticulosa com cap altra- anava preparant el seu bloc especial d'anotacions perquè no li passés res per alt. Evidentment, calia anar seguint al peu de la lletra totes les indicacions que anessin trobant i prendre nota de tot el que observessin. No fos cas que al final es trobessin que s'haguessin saltat o no recordessin alguna cosa important. Mentrestant, només se sentia la seva veu repetint: "Apa ! Som-hi! Va, que farem tard!".

Abans d'enfilarse al Passeig amunt, l'Albert es va adonar i ho va comentar a la Núria- que la Plaça Vella era plena de tifarades de gos. "Seria més bonica si estigués neta: es veu que aquestes persones només pensen en elles mateixes. És clar que .... les pel·lofes dels nostres pistatxos i les bosses de les nostres pipes i ..." Com que la Rosa ja havia anotat el nombre de columnes que hi havia a la porxada de la plaça, es van posar en camí.

En arribar al Passeig, van haver d'afluixar el pas: de tant en tant hi havia grups de gent esperant cada u el seu autobús. Mentre en Pere rondinava perquè els feien perdre temps - sense pensar que sovint quan tota la colla sortien de l'escola feien la mateixa nosa als vianants - i la Rosa comptabilitzava el nombre de parades i la quantitat de gent que hi havia en cadascuna, l'Albert i la Núria quedaven sorpresos de la gent que hi havia per agafar els autobusos, sigui perquè

no tenien cotxe, sigui perquè creien que era més convenient no agafar el seu cotxe sense més ni més per a qualsevol desplaçament. Va ser la Núria la que va comentar: "T'has fixat en la cara dels conductors? Quantes persones de les que hi pugen els deuen haver desitjat un bon dia? L'Albert, per la seva banda, es fixava en una dona gran que venia carregada del mercat i que amb prou feines si podia pujar el graó de l'autobús sense l'ajuda d'algú. "Encara sort que avui no hi ha escola, sinó segurament que els nois ja l'haurien fet caure a empentes!"

Al Passeig, a més, diguem que "van perdre" dos de la colla, la Sílvia i el Quim, que van trobar uns companys d'escola asseguts en un banc, i es van quedar amb ells a prendre el sol i fer-la petar. Tenien les seves raons, prou conegudes: "Ens ho passarem més bé i ens divertirem carregant-nos els profes".

Davant seu ja s'obria la Rambla, amb els arbres que estrenaven les fulles i amb la piuladissa dels ocells que anunciaven el bon temps. És clar que no sols piulaven ... També feien allò que tenen necessitat de fer ! Per això en Pere podia continuar rondinant: "Ves per on ens fan passar ! Ai de l'ocell que s'embruti sobre meu!". La Rosa ja havia pres nota de tots els bars que hi ha a la Rambla i de quants n'hi havia que tenien taules a fora. La Núria observava el nombre de vells i velles asseguts prenent el sol i les anima-

des converses que mantenien entre ells, igual com feien els companys que havien trobat al Passeig. Però, de què devien parlar els vells ? Segur que no retallaven els profes ! L'Albert li va fer notar que es posaven molt contents quan arribava un altre del seu "gremi" o que s'entretenien seguint el vol lleuger dels ocells. Certament, s'havia de reconèixer que sabien ben poca cosa de la vida dels vells, ni tan sols dels que tenien a casa, només que sempre estaven rondinant o carregats de manies o parlant massa sovint de quan ells

eren joves ...

Els que també estaven entretinguts eren l'Oriol i el Tomàs. S'havien embadocat davant d'un dels aparadors plens d'ordinadors, que lluien els últims programes de jocs en funcionament. "Aquests jocs són més divertits! - van exclamar . I els pots jugar

tot sol. I tens la seguretat que ningú no et fa trampa!”.

Passar pel Passatge dels Teixidors va ser tota una altra experiència. Un carreró estret i brut que, tot i que era al centre de la ciutat, ben poca gent hi passava. Sempre hi havia roba estesa escorrent-se en els balcons, tots els pisos eren vells, i a més petits, humits i sense cap de les comoditats que ens han esdevingut indispensables. No és, doncs, estrany que hi visqués gent molt pobre. “Mira que se n’han de tenir ganes, per viure en un “cau” com aquest!”, sentencià la Tona. “L’ajuntament hauria d’enderrocar-los i fer-ne una plaça pública. Tots estariem més tranquils” “Si més no - afegí en Pere -, haurien de prohibir-los que estenguessin la roba al balcó: com que quasi no hi toca mai el sol, sempre hi ha roba estesa i si hi passes, com ara, apa ! A mullar-te!”

No tot era roba estesa, al Passatge dels Teixidors. A dalt d’un balcó, l’Albert va veure, entretenint un germanet seu, aquell noi que cada vespre veia passar pels carrers amb un carretó, a recollir els cartrons que els botiguers deixaven a la vorera. No va poder evitar de pensar el poc temps que ell dedicava als seus germans més petits. Sempre li feien “nosa” ... La Rosa s’havia guardat el bloc a la

butxaca, no fos que amb aquell degotall se li malmetés.

Per això, quan van entrar al carrer Fondo va ser com si sortissin d’una mena de malson, i la Rosa es disposà novament a prendre nota de tot el que veia. La joia durà ben poc, perquè el carrer Fondo feia molta pujada i al cap de cinc passes ja no es recordaven de la humitat del Passatge dels Teixidors, i sols pensaven en els esbufecs que els provocava la pujada. I per postres, el cel s’havia anat destapant i ara lluïa un sol que Déu n’hi do.

Els fanals, nous de trinca, que de nit il·luminaven aquell carrer que sempre havia estat fosc com una gola de llop, ja estaven assenyalats amb el número corresponent a la llibreta de qui ja sabeu. Ara se sentien els comentaris de l’Anna referents a com .. “per quatre gats que hi viuen, no calia que gastessin tants diners, que són de tots, per a l’enllumenat!” La Núria va fer un tros de carrer junt amb l’Amparo, que hi vivia, i amb la qual, tot i essent de la mateixa classe, no havien tingut ocasió de parlar de les “seves coses”. Mentre caminaven pel carrer, l’Amparo li anava explicant qui eren els de casa seva, en què treballaven, com de seguida sabien qui estava malalt al veïnat, etc. “Ara mateix - li deia - fem torns per anar a l’Hospital, on hi ha una velleta del carrer que vivia sola”. La Núria no deia res, només escoltava. Escoltava i anava pensant, cada vegada més afectada - potser pel fet de

trobar-se en aquell carrer - , que quasi no sabia res de les famílies que vivien al seu mateix edifici de pisos, tret de l'espionatge que ella feia per veure els adhesius amb què cadascú fardava de l'última estació d'esquí visitada, o les marques dels vestits i sabates, que sovint li provocaven una mica d'envegeta.

I en Pere ? Tampoc no deia res, però ... tampoc no pensava res. Estava atrafegat comptant-se les pulsacions que li feia el cor amb aquella pujada tan forta. Estava tan capficat que es va ficar de peus al mig d'una bassal. Després de la rondinada corresponent va pensar; "la mare ja ho rentarà", i es quedà tan tranquil!

El carrer Nou va ser tota una altra cosa. Les figures geomètriques que dibuixaven les lloses de la vorera ben aviat van il·lustrar la llibreta de la Rosa, mentre que en Pere suplicava poder reposar una estona per reprendre l'alè i poder fer recompte - encara que aquest no servís per al joc - de les butllofes que se li havien fet als peus, i de les taques que duia al vestit .. I a més, rondinar perquè es perdria l'episodi de "Nissaga de Poder", ja que en arribar a casa li tocava anar a sota la dutxa. "Encara bo que, com ara ja

tenim vídeo, el podré programar perquè enregistri l'episodi!"

També l'Albert i la Núria van aprofitar la parada. Deien que tenien ganes de convertir aquell joc del matí en una nova manera de viure que durés sempre. Al capdavant, no era pas tan difícil com això, encara que fos molt diferent de com vivia la gent. Si més no, no podien pas desaproveitar tot el que aquell matí anaven "descobrint".

I així ho van fer saber a la resta del grup, mentre tots reprenien el camí per la carretera que duu a la Ciutat. El sol ja queia de ple, i no hi havia cap ombra per arrecerar-se, la qual cosa no va passar desapercebuda als comentaris, en veu alta, d'en Pere. En Ricard - que sempre parlava al final i ho feia sentenciant - , sense fer cas del que deien, va assegurar: "He anat cronometrant el temps que trigàvem en cada carrer. No ens n'hem saltat cap i hem observat totes les normes del joc, i penso que hem fet un temps molt bo. Segur que tindrem el primer premi. Som els millors!". Mentrestant, la Rosa avisava la Núria i l'Albert que no anessin amb "menjades de coco". "Això - els deia- només és un joc! I com a joc, ha estat força entretingut. Vosaltres en feu un gra massa ! Sort que jo ho he anat anotant tot, que si no, amb les vostres cabòries, encara

que hàgim seguit totes les normes - ho sents, Ricard ! - faríem un paper d'estrassa !”

I l'Ester, la que havia rebut la telefonada del Roger ? Havia fet el seu paper de sempre: tan aviat ajudava la Rosa a comptar no sé què, com es planyia amb el Pere o mirava el cronòmetre del Ricard, bo i admirant-se que el temps passés tan de pressa. I encara, de tant en tant, ficava el nas en les converses que es tenien en l'Albert i la Núria; però el treia tot seguit, tot brandant el cap d'un cantó a l'altre, com aquell que no hi entén res: “Aquests “tios” m'al.lucinen ... Oi que hem omplert el matí ? Doncs, ja està!”

La cara de tots s'encengué quan van arribar a la Plaça Major. Havien arribat els primers ! No n'hi havia cap dubte, ja que a la plaça no hi havia ningú. I per no haver-hi ningú, no hi havia ni els del control organitzador del joc, els que havien de repartir els premis. “Segur que hem fet el babau! - rondinà el Pere una vegada més - . Ja ha fet bé ja, en Roger. Som els únics carallots que hem picat en la broma ! Si atrapo el graciós que ens l'ha feta ! No ho veieu que això està més desert que el Dakar-Dakar ?”

No passà gaire estona que arribés un altre grup. I després, un altre i un altre ... Aviat els grups es fongueren els uns amb els altres, i encara poc després en vingueren de nous. Els “Peres” - ja

ens entenem, oi ? - pogueren contemplar, a cor què vols, tots els seus cansaments, nafres, desgràcies, queixes, laments ... I les “Roses” compararen totes les seves anotacions, tot discutint quines eren les més valuoses o més significatives. Els “Ricards” analitzaren els seus cronometratges i calcularen les proporcions entre el camí realitzat, els desnivells superats, els temps transcorreguts per decidir quina era la millor marca. Les “Tones” ja havien començat a redactar el manifest per sol.licitar de l'Ajuntament l'expulsió de la convivència ciutadana de tothom que no fos com elles. Les “Annes” feien córrer els seus somnis sobretot els que podrien tenir si no s'hagués de fer cas dels “poca cosa”. Els ... I els “Alberts” i les “Núries” parlaven de com fer que el joc no s'acabés i esdevingués una nova manera de viure, comunicant-se els uns als altres el que havien “descobert” en l'itinerari. Les “Esters”, evidentment, només frisaven esperant que d'una vegada arribessin els de l'organització, donessin els premis i s'acabés d'una vegada aquell joc estrany.

No cal dir que cap “Roger” no comparegué a la Plaça Major, ja que després de tot un matí mandrejant, cap d'ells no tenia ganes d'aixecar-se per anar a prendre una sovellada, al capdavall per quatre xiclets que els donarien.

na. Temps pel perdó

El temps anava passant, i no arribava ningú més. I ningú més no va arribar. Quan van ser les dues, cadascú se'n va tornar a casa seva. Això sí, si us ho mireu amb ulls prou nets, veureu que el joc no havia estat cap enredada, ja que cadascú féu el camí de retorn amb la seva pròpia "recompensa".

1. Quines actituds hi descobreixes en els diferents personatges?
2. En quin d'ells et sents més identificat, per què ?
3. Creus que en el teu grup també m'hi han d' "Alberts", "Núries", "Rogers", "Peres", "Annes"...?
4. Què en penses des les diferents "recompenses" que reben ?
Quina creus que fora la teva?
Quina voldries que hagués estat ?

Joan Busquets i Prat

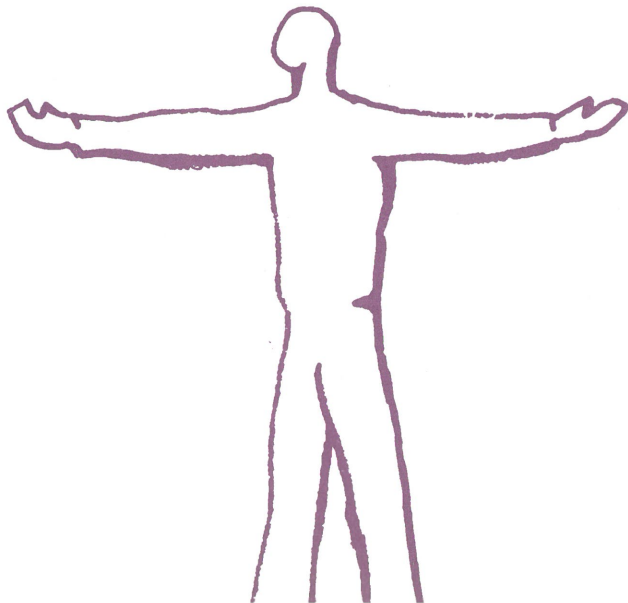

Jesús ens diu com ha de ser la nostra conversió

Durant la Quaresma a tots ens va bé poder recórrer a “històries” versemblants per iniciar o aprofundir amb els infants la dinàmica de la conversió.

Aquí tenim una aportació que ens pot ajudar tant en les trobades de catequesi com en les celebracions penitencials. Es tracta de quatre històries extretes - com d'altres que ja us hem ofert - del llibre “Jesús és la nostra pau” de la Catequesi Interparroquial de l'Arxiprestat d'Anoia (5è. grau) . Les podem utilitzar conjuntament o successivament ja que totes elles inspiren en un o altre aspecte de la paràbola del fill pròdig, que podeu trobar a l'evangeli de Lluc (Lc. 15,11-32)

Joan Busquets i Prat

Les portes de la missa

En Martí i la Maria Lourdes anaven cada diumenge a missa. Hi anaven acompanyats dels seus pares. El pare deia que la missa de diumenge era una reunió de família, de la família dels fills de Déu, que eren tots els cristians, i que per això hi havien d'anar tots junts, sempre que fos possible.

En Martí i la Maria Lourdes sempre havien vist que la missa tenia per a ells dues parts; bé, si hem de ser ben exactes, en tenia tres. Es començava la vigília a casa: - A quina missa podríem anar demà ? - preguntava el pare.- Algú de nosaltres podria llegir una de les lectures - afegia la mare. - O ajudar el senyor rector en el que convingui - intervenia en Martí. En aquella família, la missa no era mai una cosa imprevista i feta per compromís.

Després venia la missa pròpiament dita, la de l'església, amb tots els altres cristians del poble. Hi estaven amb atenció. Participaven en els cants i en el servei que fos precís. Però, sobretot, escoltaven les lectures no solament amb atenció i silenci, sinó també amb interès, perquè era la paraula de Déu i volien aprendre bé tot allò

que Déu els deia a ells i als altres. Després s'acostaven a rebre l'Eucaristia: era el que els donava força per poder fer allò que la paraula de Déu els havia ensenyat, i els exigia a ajudar els altres.

Aquell diumenge la lectura de l'evangeli havia estat de sant Lluc; era la paràbola del fill pròdig. Durant el dinar la Maria Lourdes va preguntar:

- Us heu fixat quin evangeli tan bonic el d'avui?
- Ha sigut ferm, oi ? - va afegir en Martí.
- Quina valentaria la d'aquell noi que torna a casa seva: amb el que li havia de costar ! -
- I quin pare, el seu, que tot seguit el perdona i no vol sentir parlar més de la mala conducta del noi!
- Per què no el tornem a llegir a l'hora de la pregària d'avui ? -

Quan va arribar el vespre, a l'hora de la pregària, -era la tercera part de la seva missa - el pare va agafar la biblia i va començar a llegir el text de l'evangeli.

No fer trampes!

En Genís i la Margarida van sortir d'hora de casa aquella tarda per anar a l'escola. Era el temps en què els nois solen jugar a bales i en Genís en portava la butxaca ben proveïda.

- Passarem pel Carrer Nou - va dir a la seva germana. - Així cridarem en Bru i en Melcior i anirem cap a escola tot jugant a bales.

En Genís volia arreplegar moltes bales; la seva fal.lera d'aquells dies era arribar a tenir més bales que cap altre noi. Tot tirant carrer Nou avall, anaven jugant : ara, en Genís, es plantava i en Bru tirava, però ho feia massa fort i saltava de llarg; després en Melcior quedava curt; llavors tirava en Genís i saltava tot seguit com un gat, bo i cridant: - Pam i pet -, i arreplegava les bales dels altres dos nois, que el miraven astorats. Aquestes jugades es repetien i es repetien. En Bru va intentar de protestar:

- No agafis les bales tan de pressa que no ens deixes veure bé la jugada - . Però en Genís li replica va: - Això, anem a pas de tortuga i arribarem que l'escola ja estarà tancada.

Al vespre en Genís va ensenyar a la Margarida dos bossots atapeïts de bales. Els ulls li brillaven plens de picardia. Era el noi que tenia més bales de tot el poble. No el guanyava ningú.

La Margarida, però li va dir:

- Genís, aquestes bales no són teves. Quan jugues, gairebé sempre fas trampa. No, no repliquis, que jo ho he vist. Tu enredes els teus amics i els estafes les bales. Ells confien en tu, perquè ets el seu amic, i tu te n'aprofites i els prens les bales jugant brut. Això és molt lleig.

En Genís semblava de primer que es volgués enfurismar; després, però es va posar seriós i fins i tot trist: allò que la Margarida li havia dit, que s'aprofitava dels seus amics injustament, li havia arribat molt endins.

- Em sap molt greu haver fet això. Per unes bales he traït els meus amics. Tornaré les bales i mai més no jugaré brut.

Cal arribar fins al final

En Jeroni, en Xavier i en Víctor eren molt amics, sempre anaven junts i tot ho feien plegats. Hauríeu dit que eren tres nois iguals; però eren ben diferents. Potser per això s'havien avingut sempre, perquè entre tots tres arribaven a fer un equip que es complementava. En Víctor era menut, rabassut, fort com un roure; quan es convencien que calia fer alguna cosa no parava fins a veure-la acabada del tot; res no l'espantava. En Xavier era més aviat primatxó, tenia uns ulls molt vius i tot ell semblava un manat de nervis; per regla general no se li acudien massa coses, no era inventor, però així que un altre aportava una idea, en Xavier ja feia plans; ho calculava tot de seguida: les plegues, les sortides, les possibilitats, el temps, tot; però es cansava molt aviat, i, llavors, abandonant aquella empresa ja estava a punt de començar-ne una altra. En Jeroni era llarg i sec com un pollanc, semblava talment un noi sense sang, encantat i llunyà; però tot ho veia clar ben aviat i les idees se li acudien una darrera l'altra; en Jeroni era també un tímid, sempre li semblava que podia molestar els altres i tot li era una muntanya.

Un dia en Jeroni va dir: - A casa hi ha un llibre on es diu que prop de la vinya de l'avi Jep, dalt del turó, hi havia hagut un poblat ibèric. Podríem mirar si el localitzem, i amb les coses que hi trobem podríem fer un museu.

La idea va ser rebuda amb molt d'entusiasme. En Xavier va fer els plans i començaren la recerca. Tot s'hauria acabat al tercer dia si en Víctor no els hagués esperonat fins al final, ajudant a vèncer totes les dificultats. A fi descobriren el poblat ibèric i l'Ajuntament els va deixar una sala per muntar-hi el museu. El dia de la inauguració, el Senyor Alcalde, entre d'altres coses va dir: - Aquest museu és obra de la idea i de l'esperit d'empresa d'uns nois del poble. Però si aquests nois no haguessin estat esforçats i no haguessin lluitat fins al final, per més idees que haguessin tingut i per més esperit d'organització que haguessin posat, avui no tindríem cap museu. No n'hi ha prou de saber pensar i de saber estimar, cal arribar fins al final.

Tot l'esforç havia estat en va

A la rectoria del nostre poble hi ha una sala molt gran. Totes les parets són plenes de prestatges atapeïts de llibres. Hi ha llibres de totes menes: d'història, de geografia, d'art, de literatura, d'idiomes, i és clar, també n'hi ha molts que parlen de la Bíblia, de teologia, de litúrgia i de totes aquelles coses que els sacerdots han d'estudiar constantment. El senyor rector ens hi deixa anar a estudiar i a fer els treballs que ens encarreguen a l'escola. A nosaltres ens agrada molt d'anar-hi perquè hi ha molts diccionaris i enciclopedies, que ens són de molta utilitat a l'hora d'estudiar i de preparar els temes. A més, hi podem enraonar, encara que ho fem en veu ben baixa, i no com a la biblioteca pública on no ens deixen dir ni piu. Un dia, quan ja feia més de dues hores que treballàvem, vam descobrir que ens havíem equivocat. Ens va fer una malícia ! Tot l'esforç havia estat en va. Vam mirar el rellotge, era tard, molt tard; aquell vespre rai, ja no podríem anar a donar el tomb pel poble. I tot per culpa de l'Andreu, que sempre està segur d'ell mateix i havia pres un tema per altre. Ens l'hauríem menjat de viu en viu. La Mariona plorava de malícia; en Joan feia una cara més llarga que un xiprer; l'Oriol rondinava entre dents, mentre l'Andreu que és el que havia descobert l'error demanava disculpes, tot confós i més vermell de galtes que una mangrana. Asseguda a una punta de la taula, la Montserrat, era l'única que no deia res, encara que li bri-

llaven els ulls. Al final va cridar: - Estiguem contents, nois que hem trobat el bon camí. Tot just és divendres, i encara podem refer el temps perdut. Us imagineu que no haguéssim descobert l'equivocació i dilluns ens haguéssim presentat amb el tema equivocat ? Quin fracàs ! I aquella senyoreta que és una cascarràbies ! Ara, però, gràcies a l'Andreu que al final ha reconegut el seu error, tot es pot arreglar - . I es va posar a cantar i a riure.

De mica en mica tots la vam imitar. Tenia raó la Montserrat. Encara que haguéssim perdut més de dues hores i haguéssim treballat en va, ara havíem encertat el bon camí i això era causa d'alegria. Vam decidir que aquella nit ja no treballaríem més i que aniríem a donar un tomb pel poble tal com teníem projectat; l'endemà al matí ja tornaríem a treballar i així enllestiríem la tasca. Vam sortir de la rectoria, saltant les escales de dos en dos, cridant i rient. Ens havíem equivocat, havíem fet un bon tros de camí en va, encara ens tocava treballar molt, però ara ja havíem trobat el bon camí i això ens produïa un gran descans i una forta alegria. I vam anar a celebrar-ho: l'Andreu ens va convidar a menjar patates fregides i a beure una taronjada al cafè del Centre.

Josep Ma. Aragonès

Extret de : "Jesús és la nostra pau"
Catequesi Interparroquial d' Anoia. 5è grau.

Un ratolí a la vora del mar

Si volguéssim resumir amb una frase allò que aquest conte desvetlla en nosaltres, podríem dir: “Un moment de goig autèntic que compensa amb escreix totes les penalitats d’un llarg camí”

Un conte que és tant breu, com petit és un ratolí, però que, com ell, es pot entaforar fins als racons més amagats de la nostra manera de ser.

Un conte que valora l’esforç, i la joia que aquest genera. Tot fent camí, pot servir-nos per a començament de curs, pel temps d’Advent i Quaresma i per a qualsevol ocasió en la qual la mandra, la por, el cansament, les dificultats a vèncer, ens aboquen al plany o a la deserció.

Un conte, doncs, també per als catequistes, quan els infants, adolescents o joves del grup sembla que vulguin “destrossar-lo”.

Posats a fer el camí del ratolí, només ens cal anar descobrint els “paratges” que el conte ens dibuixa.

Un ratolí digué a la seva mare i al seu pare que se n’anava de viatge a la vora del mar.

- Ens deixes amb l’ai al cor ! - exclamaren - . El món està ple de coses espantoses. No marxis!
- Ja estic decidit - digué el ratolí amb fermesa - . No he vist mai l’oceà i ja és hora que el vegi. Res no em farà desistir.

- Aleshores, no et podem retenir - respongueren els ratolins pare i mare - . Però vés amb molt de compte !

L’endemà, a trenc d’alba, el ratolí va emprendre el viatge. Abans d’arribar a migdia, ja sabia què eren el perill i la por.

De darrera d’un arbre, va saltar un gat.

- Et cruspiré per esmorzar - féu.

El ratolí s'escapà d'un pèl. Va haver de córrer per salvar-se, però deixà un tros de cua a la boca del gat.

A primera hora de la tarda, el ratolí ja havia estat atacat per ocellots i gos-sos. S'havia perdut més d'una vegada. Estava capolat i sagnava. Estava cansat i atemorit.

Cap al tard, el ratolí va pujar lentament el darrer turó i contemplà la costa que s'estenia davant els seus ulls. Veié les onades que rompien a la platja, l'una darrera l'altra. Tots els colors del po-

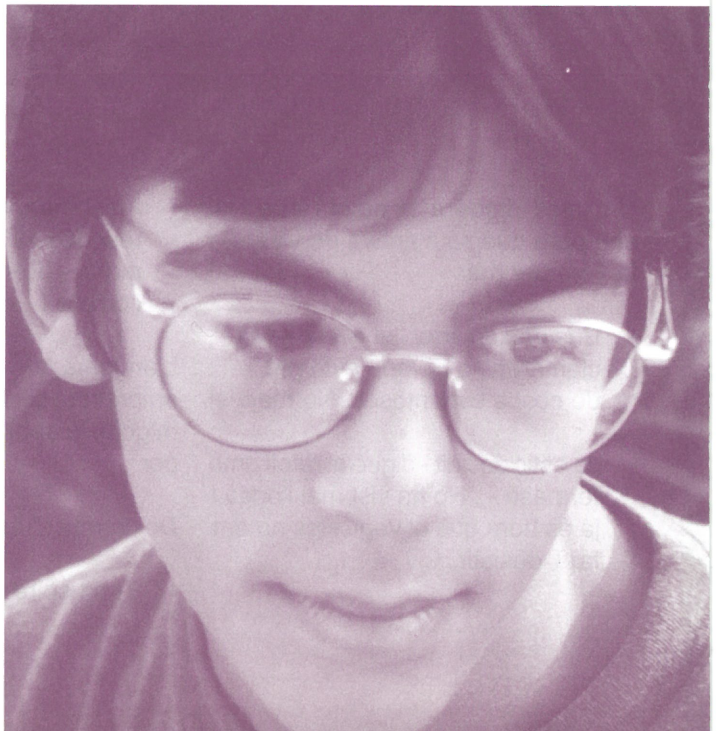
nent omplien el cel.

- Quina cosa tan bonica ! - exclamà el ratolí - Tant de bo fossin aquí el papa i la mama per admirar-la tots plegats !

La lluna i els estels començaven a deixar-se veure sobre l'oceà. El ratolí ho contemplava tot en silenci, assegut al cim del turó.

Estava esbalaït per un pregon senti-ment de pau i felicitat.

*Extret de "Fábulas de Arnold Lobe".
Ed. Alfaguara.
Traducció: Ramon Marimón.*

Raons per pensar i compartir

L'exigència de compartir no és només un gest caritatiu; és, primer de tot, un acte de justícia. El Tercer Món comparteix amb els països industrialitzats la major part de les seves riqueses, que, en els darrers decennis, han servit per a potenciar el desenvolupament del Nord.

En les relacions Nord-Sud, el més egoista, gasiu i avar és el Nord. Per això el món d'avui ofereix un panorama desolador, tal com es desprèn de les següents dades:

- 1500 milions de persones estan mancades d'atenció mèdica
- 1200 milions de pesones no tenen accés a l'aigua potable
- 1000 milions de persones viuen en una situació de pobresa absoluta.
- 450 milions de persones pateixen fam d'una forma continuada
- 250 milions d'infants no disposen d'escola
- 100.000 persones moren diàriament com a conseqüència de la fam. 40.000 d'elles són infants.
- 100 milions de persones estan mancades de qualsevol mena d'habitatge.
- el 30% de la població mundial disposa del 75% de la producció global d'aliments.
- el 3% dels terratinents del Tercer Món posseeix el 70% de les terres de conreu.
- La meitat del gra que es produeix en el món es destina a l'alimentació de la ramaderia.
- 20.000 milions de dòlars són suficients per acabar amb la fam, i en el món es gasten més d'un bilió de dòlars en armament.

DANIEL G. GÓMES

Extret de "Mundo negro", febrer de 1989

Traducció: Joan Busquets i Prat

Ho sento, Senyor!

Jesús, he fet moltes coses:
he retallat, pintat, jugat ...
però també he fet alguna cosa
malament:
m'he barallat a l'hora del descans
i no he fet cas als monitors.
Ho sento, Senyor !

Ajuda'm a ser millor

Voldria estar content,
però, de vegades, estic de mal
humor.
Voldria estar content a l'esplai,
però xerro pels descosits quan els
monitors expliquen el joc.
Ajuda'm a ser millor !

Tots som amics

Gràcies, Pare, pels amics.
Gràcies perquè ens divertim,
pels jocs i les festes.
Ajuda'm a ser un bon amic
i a complir allò que prometo.
Ajuda'm a ser amic de tots
perquè Tu ens estimes a tots.

Ensenya'm a perdonar

Quan els altres nens m'insultin,
Jesús, ensenya'ns a perdonar.

Quan discuteixi i estigui a punt
d'enfadar-me
Jesús, ensenya'm a perdonar.

Quan tingui mal geni i quasi mala
lluna i no pugui controlar-me.
Jesús, ensenya'm a perdonar.

Fer les paus

De vegades els amics ens enfa-
dem,
de vegades ens barallem i ens fem
mal.
Ajuda'm Jesús, a fer les paus !
Ajuda'ns a jugar junts i a ser amics
de nou

Tots junts

Senyor, jo vull ser amic
de tots els nens del grup,
i no vull que cap company
estigui sol.

Tots junts
A Tu Jesús t'agrada que ens escol-
tem
i fem les coses junts.
Ajuda'ns a aconseguir-ho.

Et demano perdó

Et demano perdó, Jesús
per totes les vegades
que m'he enfadat i barallat
amb el meu germà/ana.

Et demano perdó, Jesús,
per les vegades que tinc mandra
de fer les coses.

Ajuda'm a ser bo.

Em porto malament

Senyor, avui m'he portat malament.
M'he enfadat amb els meus pares,
m'he barallat amb el meu germà,
i he dit una mentida.
Ajuda'm a portar-me bé.
Perdona'm, Jesús.

Estàs al nostre costat

Jesús, amic nostre,
ajuda'ns a no tenir por
perquè Tu ets viu
i ets al costat nostre.

Vius entre nosaltres

Jesús, mai no et canses
d'estimar-nos i perdonar les nostres
faltes.
Gràcies, Jesús,
perquè vius entre nosaltres.

Ajuda'ns a perdonar.

Senyor Jesús,
recordem com vas perdonar
els qui t'ofenien.
Ajuda'ns a perdonar
els qui ens fan mal.
Que mai els tornem mal per mal.

Vius amb nosaltres

Jesús,
has mort per nosaltres
perquè ens has estimat des de
sempre.
Per això estem molt contents
perquè has ressuscitat
i vius entre nosaltres.

Gràcies, perquè ens estimes

Jesús, et donem gràcies perquè
ens estimes.
Jesús, tu has patit per nosaltres i
per tots els homes.

Gràcies, perquè ens estimes.
Jesús, tu has donat la teva vida per
salvar-nos.
Gràcies perquè ens estimes.
Jesús, tu has mort a la creu
perquè tinguem vida per sempre.
Gràcies perquè ens estimes.

Canvia el nostre cor

Jesús, et demanem que ens canviïs una mica el nostre cor.

Moltes vegades tenim un cor de pedra,
que no nota el dolor i la necessitat dels altres.

Dóna'ns un cor de carn que estigui prop teu
i atent a les necessitats dels altres.

Queda't amb nosaltres

Senyor Jesús,
queda't sempre amb nosaltres.

Tu ets el camí,
la veritat i la vida.

Jesús, ens estimes molt

Gràcies, Jesús,
perquè ens has donat la teva vida per salvar-nos.

Gràcies, Jesús,
perquè has mort a la creu
perquè visquem per sempre.

Gràcies, Jesús,
perquè ens estimes molt.

Dijous Sant

Jesús,
el Dijous Sant ens vas ensenyar a ser servidors els uns dels altres.
Gràcies, Senyor, perquè ens estimes.

Jesús,
ens ajudes perquè el nostre cor s'assemblí al Teu.

Gràcies, Senyor, perquè ens estimes.

Jesús,
ens has estimat fins al final.
Gràcies, Senyor, perquè ens estimes.

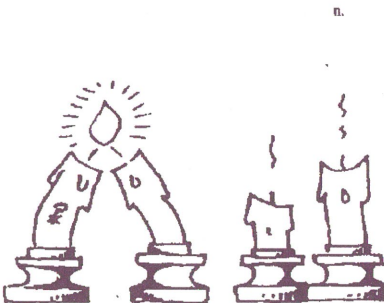
Estem amb tu

Senyor Jesús,
ajuda'ns a pensar en Tu.
Per arribar a assemblar-nos a Tu.
Si en el nostre cor
tenim un amor semblant al teu,
podrem estar amb Tu per sempre.

Dona'ns una abraçada

Pare bo,
Tu que ens coneixes molt a fons,
que saps qui és cada un,
amb els seus desitjos i flaqueces:
Dóna'ns el teu perdó,
dóna'ns el teu braç d'amic.

Pare, perdona
quan no som bons amics,
quan no diem la veritat,
quan només pensem en nosaltres:
donan'ns el teu perdó,
dona'ns el teu braç d'amic.

Som els teus amics

Pare,
volem ser bons amics teus,
però de vegades no fem les coses
com Tu vols.
Ajuda'ns a seguir el camí de Jesús
i a ser els seus amics.

Ens perdones sempre

Et donem gràcies, Senyor, perquè
ets bo,
perquè el teu amor no té fi.
Tu ens perdones sempre,
ens omplis d'estimació i de tendre-
sa,
no et costa gens fer les paus,
ni et deixes portar pel rencor.
Et donem gràcies, Senyor, perquè
ets molt bo,
perquè el teu amor no té fi.

Ensenya'ns a perdonar

Quan m'insulten els altres nens del
carrer,
Jesús, ensenya'ns a perdonar.
Quan discuteixi i estigui a punt
d'enfadar-me,
Jesús, ensenya'ns a perdonar.
Quan vulgui prendre revenja,
Jesús, ensenya'ns a perdonar.
Quan tingui mala lluna i no em
pugui aguantar
Jesús, ensenya'ns a perdonar.
Quan...

Senyor, tu ens perdones

Senyor, tu ens estimes i ens
perdones.
Conèixes les nostres faltes.
Però, ens estimes,
i pots perdonar-ho tot.
Creiem en tu, Senyor.
Ens estimes i ens perdones.

Perdona

Et donem gràcies, Déu,
perquè quan et demanem que ens
perdonis,
sempre estàs disposat a perdonar.
Ajuda'ns a ser com Tu.
Que quan algú ens demani perdó,
el perdonem de seguida
i estiguem disposats a ser amics
altra vegada.

Et demanem per les persones

Senyor Jesús, et demano per
aquelles persones
que avui s'ho passaran malament:
per les mares que no tenen menjar
pels seus fills;
pels pares que no guanyen
diners suficients per les seves
famílies;
pels nens que estan malalts,
i per les persones que estan soles
i sense ningú que els estimi.

Treballem per tu

Déu de les fàbriques;
Déu de tots els tallers
i de les rodes que giren;
ensensa'ns a ser
un dels molts que treballen per Tu.

Som feliços

Gràcies, Jesús, perquè estem
contents
quan hem fet una feina ben feta.
Gràcies perquè ens sentim feliços
quan fem les coses junts
i compartim les coses amb els
altres.

Quan estem tristos

Senyor Jesús, Tu saps que a
vegades estem tristos.
Dona'ns ànims, Tu que ens estimes
tant i estàs sempre a prop nostre.

Estens la teva mà

Senyor, quan ens
entrebanquem en el camí del bé,
agafa'ns amb la teva mà;
quan caiguem, aixeca'ns;
quan ens apartem del que és bo,
porta'ns altra vegada, cap al bé.

Tu m'estimes

Jesús, jo sé que Tu m'estimes
encara que faci coses que no
t'agraden. Perdona'm pel mal que
faig de vegades a les persones que
viuen amb mi.

El nostre cor està alegre

Pare Déu,
escolta la pregària que et fem units
a Jesús. Volem oferir-te els nostres
jocs i el nostre treball,
els bons moments i els que no ho
són tant. Amb Jesús, t'ho regalem
tot, fes que el nostre cor estigui
sempre alegre.

Un cor gran

Tinc un cor gran, molt gran.
Tu me l'has donat
perquè pugui estimar molt.
Pare Déu, que jo t'estimi a Tu
i a totes les persones,
sempre, sempre.

Ens estimes molt

Jesús, ens estimes molt.
Gràcies perquè ens estimes.
Jesús, has sofert per nosaltres
i per tots els homes.
Gràcies perquè ens estimes.
Jesús, has donat la vida per salvar-
nos. Gràcies perquè ens estimes.
Jesús, has mort en la creu
perquè nosaltres visquem per
sempre.
Gràcies perquè ens estimes.

Ajuda'ns a perdonar

Senyor Jesús, recordem
com vas perdonar la gent que et va
maltractar. Ajuda'ns a perdonar els
que ens fan mal, a viure com Tu
vols que visquem.

Han fet coses dolentes.

Senyor Jesús, et diem ara les coses
dolentes que hem fet i hem dit,
et demanem que ens perdonis i ens
ajudis a viure com Tu vols que
visquem.

No he sigut bona persona

Ahir no vaig estimar prou
tots els meus amics.

*Perdona'm, pare,
no sempre he actuat bé.*

Ahir no vaig fer
les coses que vaig prometre.

*Perdona'm, pare,
no sempre he actuat bé.*

Avui, vull ser millor,
estigues sempre amb mi.

*Perdona'm, pare,
no sempre he actuat bé.*

Ajuda'm, Senyor,
Jo sé que ets el meu amic.

*Perdona'm, pare,
no sempre he actuat bé.*

Jesús viu entre nosaltres

Gràcies, Jesús,
perquè has ressuscitat,
estem molt contents.
Gràcies, Jesús,
perquè estàs amb nosaltres.
Gràcies, Jesús
perquè ets la llum del món.
Gràcies, Jesús,
perquè vius entre nosaltres

Estàs al nostre costat

Jesús, amic nostre,
Tu ets més fort que la mort.
Ajuda'ns a no oblidar
que no hem de tenir por,
perquè Tu estàs al nostre costat.

Vius entre nosaltres

Jesús no està mort
ha ressuscitat
i viu, ara, entre nosaltres
Al.leluia !

Una vida nova

Jesús, has volgut donar la vida per
nosaltres i dir-nos que no et canses
mai d'estimar-nos i perdones
sempre les nostres fallades.
Gràcies, Jesús.

Sabem que estàs viu entre nosal-
tres, ressuscitat, com una vida
nova.

Visca, Jesús, Al.leluia !

Estem amb tu

Et donem gràcies, Pare,
per la nostra vida interior
que mai s'acabarà .
Volem ser feliços
i estar sempre amb tu.
Gràcies, Pare Déu.

Vius entre nosaltres.

Jesús no està mort
ha ressuscitat
i viu, ara, entre nosaltres.
Al.leluia !

Gràcies, Pare bo

Senyor, estem molt contents
perquè Jesús ha ressuscitat
i viu per sempre.
Gràcies, Pare Bo.

Al.leluia !

Jesús ha ressuscitat.
Al.leluia ! Al.leluia !
Està viu per sempre.
Al.leluia ! Al.leluia !
Està amb nosaltres.
Al.leluia ! Al.leluia !
Qui escolta la teva Paraula
viurà amb Ell per sempre.
Al.leluia! Al.leluia !

Temps d'alegria

El Divendres Sant és temps de
tristesa, Pasqua és temps d'alegria.
El Divendres Sant va morir Jesús,
però va ressuscitar el dia de Pas-
qua. Gràcies i lloances a Déu!

Amics teus

Jesús, estic parlant amb Tu
i Tu estàs amb mi;
amics teus, per tot el món,
estant parlant amb Tu ara,
en aquest minut,
i Tu estàs amb ells.

Ajuda'm a viure.

Jesús, has mort per mi,
perquè m'has estimat desde sem-
pre;
ajuda'm a viure per tu.

Estimat Pare.

Estimat Pare Déu,
gràcies perquè ens estimes
i ens cuides tots els dies
de la nostra vida.
Que no ens oblidem del teu
amor
i que sapiguem tornar-te'!

Jesús llum del món

Oh Déu ! , que ens has donat la
llum del dia,
fes fora totes les idees tristes dels
nostres cors
i omple'l d'alegria.

Jesús, t'estimo.

Jesús, jo t'estimo molt
perquè ens fas feliços
i ens dones l'oportunitat
de començar de nou cada dia.

Comença la Quaresma

Senyor,
estem començant la Quaresma !
Per això et demanem
que ens ajudis amb la teva gràcia
per tal que, adonant-nos del que
fem mal fet, siguem capaços de
viure la vida nova
a la que tu ens crides constantment.

M'estimes

Gràcies, Senyor, perquè ens has fet
així. Tenim moltes coses bones,
i algun petit defecte que cal millorar.
Però, malgrat tot, tu ens estimes.
Gràcies per tot això, Senyor.

Negació de Pere

T'he negat, Senyor, essent un
covard perquè no vaig voler donar
la cara per tu
quan em demanaves de compartir
el meu temps i la meva persona
amb gent necessitada d'afecte.
Et demano que em perdonis
i m'ajudis a no negar la meva
amistat als qui m'envolten.

Zaqueu i la multitud

Et donem gràcies, amic Jesús,
perquè acullis tothom,
especialment els qui més et
necesiten, com Zaqueu.

Ajuda'ns a tenir forces
per canviar el que fa mal o perjudi-
ca els altres.

Que sapiguem ser generosos en
l'amistat,
en el servei, en el compartir
i en el perdó als nostres companys.

El perdó

Senyor, que sempre portem tothom
al cor.
Tots necessitem demanar perdó,
als altres i a Déu Pare,
Ell sempre està disposat a perdo-
nar-nos.

Desaparcebut

Tot lloc és bo per pregar: A casa, a
l'escola, al metro, al carrer, al mar o
a la muntanya. Tot temps és bo per
pregar: al matí, la tarda, el vespre.

En temps d'alegria i en temps de
tristor.

El Pare que sempre escolta està
content i vetlla per tu.

Per què el condemnen ?

Jesús, tu que a la creu
vas sofrir per tots nosaltres
i ens vas indicar el camí de salva-
ció, ajuda'ns a caminar per la vida
practicant l'amistat, el perdó i la
justícia.

Pensa en els altres

Jesús, tu que amb la creu al coll
vas caure a terra camí del Calvari
i vas agrair l'ajuda d'aquell home
senzill, fes que jo sàpiga ser també
una persona senzilla que doni la mà
a qui ho necessiti.
Gràcies, Jesús.

Quan ens barallem

Perdó, Jesús, per les vegades
que ens barallem amb els nostres
companys;
sabem que amb això no arreglem
res.
Ajuda'ns a saber perdonar de cor i
saber oblidar.

Que sapiguem arreglar les coses
amb el diàleg i no amb la violència.

Com va el cor

Pare, ens posem a les teves mans,
dóna'ns un cor gran per estimar.
Ajuda'ns a no ser garrepes,
i a donar el millor que tenim de
nosaltres
als altres. Amén.

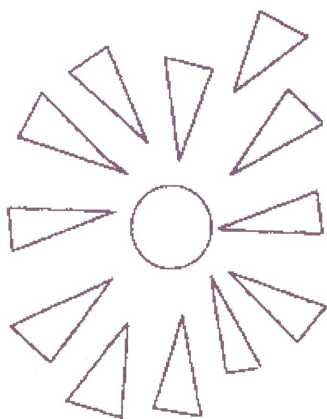
Canviar Jo per a que canviï el món

Jesús, tu que ets el camí,
la veritat i la vida,
porta'ns a tu, converteix-nos a tu.

Converteix-nos quan pensem més
en nosaltres mateixos que en els
altres; quan, som ganduls, i no fem
els deures,
o quan ens fem pregar en lloc de
donar resposta diligent.

El sentit de la Quaresma

Senyor Jesús, tu que ens vas donar
la vida ensenya'ns a estimar-nos
els uns els altres fins a la fi.
Amb tu podem fer-ho, sense que
les penes ni els sofriments ens
siguin obstacle.
Senyor Jesús,
ajuda'ns a pensar en tu
per arribar assemblar-nos més a tu.
Si en el nostre cor tenim
un amor semblant al teu,
podrem viure amb tu, per sempre !

Corredor de fons

Vivim en un món que té coses bones perquè és el lloc on tu, Pare bo, ens has posat.
Però en aquest món hi ha gent egoista, que només pensen en elles i no es preocupen dels altres.
Nosaltres, moltes vegades, som persones d'aquestes.
Et demanem que, caminant per la vida amb la teva ajuda, superem les dificultats, aconseguim transformar el món i canviar la nostra vida.

Preparar la Pasqua

Senyor, et cerquem amb ànsia, et necessitem.
Volem trobar-nos amb tu en aquesta Quaresma. Només tu pots il·luminar el nostre camí amb la llum de la teva veritat.
Dóna'ns uns ulls nous per poder-te descobrir en tot allò que ens envolta i acompanya'ns en el nostre pelegrinar cap a tu.

Hi ets sempre

Senyor, la teva presència és com una brisa, un secret, una confiança, una carícia ...
Puc sentir-la quan penso molt en algú, quan algú em parla amb afecte, quan faig el silenci en el meu interior, quan em passa alguna cosa important, quan trobo algú a qui estimo ...
I n'he tingut tantes de trobades !

Persones que viuen per als altres

Senyor, en el nostre món hi ha moltes necessitats i injustícies, que ens estan interrogant, i ens desperten de la nostra comodatat.
Tu has dit que tots som germans, Tu has plorat al costat dels pobres, Tu t'has compadit dels necessitats; fes que a través d'ells sapiguem descobrir-te, veure't i trobar-te.

Saber perdonar

Si estimeu els qui us estimen, diu Jesús, quin merit teniu?
Però jo us dic:
Estimeu els vostres enemics, feu el bé als qui us maleeixen.

Sigueu amables

Senyor, m'has donat unes mans per treballar: gràcies.
Ensenya'm, si et plau, a estendre-les cap els altres per a poder ajudar-los i ser amable amb ells.
Senyor, m'has donat una boca per parlar: gràcies.
Ensenya'm, si et plau, a donar sempre les gràcies, per tot el que em donen i que m'ajuda a créixer.
I que també sàpiga, amb un somriure, saludar i ser amable.

La constància

Pare Déu, tu ens estimes i ens coneixes.

No coneixes només el nostre nom i la nostra cara.

Coneixes els secrets del nostre cor.
Coneixes les nostres coses bones, i saps tot el que ens falta.
Ajuda'ns a treballar per ser millors.

Jesús, germà nostre.

Jesús, germà nostre:

Tu ets Camí, Llum i Vida.

Guia'ns en el nostre caminar.

Obre tu els nostres ulls a la vida, perquè en tot el que veiem, sentim que tu ens estimes.

I que aquesta nit sapiguem donar-te gràcies pel dia que s'acaba.

Aixecar-se

Estimat Déu:

Tu vas fer que Jesús ressuscités, per viure una Vida Nova.

Ajuda'm a "ressuscitar", a aixecar-me del mal que m'esmor-teeix.

Que no em desanimi ni pels meus errors, ni perquè els altres no em sàpiguen ajudar.

Gràcies, Pare, per estar al meu costat i confiar en que jo milloraré.

Posar-me vermell a fi de bé

Moltes vegades em crec millor que els altres.

Que no em conformi per veure i parlar del que ells fan malament.

Que parli del que fan bé i que els ajudi a millorar.

Permet que em posi vermell moltes vegades.

Dona'm l'oportunitat de canviar, de ressuscitar, de ser d'una altra manera.

Gràcies.

Assemblar-me a tu

Estimat Jesús:

Tu vas confiar en tots nosaltres i ens vas ajudar.

Que nosaltres ens assemblem a tu. Que treballem creient en el canvi, en la millora dels altres i meva.

Així ressuscitarem com ho vas fer tu.

Estic agraït als altres que m'has parlat de tu.

El teu manament

Jesús, volem aprendre de tu el missatge que ens vas deixar: "Un manament nou us dono: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat".

Que sentim ben a prop els amics, i els qui no ens agraden i estiguem sempre disposats a estimar-los

L'aigua que dona la vida

Jesús: Gràcies per aquest dia,
gràcies pel sol,
que amb els seus raigs
ens il·lumina i escalfa.

Gràcies per l'aigua,
que amb les seves mil gotetes
alegra la natura i ens refresca.

Gràcies per la vida,
que ens regales cada dia.

L'amic veritable

Jesús, volem donar-te gràcies
per haver estat l'amic veritable;
nosaltres volem aprendre de tu;
per això et demanem que ens
acompanyis
i ens ensenyis a ajudar els altres,
com ens agrada que els altres ens
ajudin.

El món millor

Avui, Senyor, volem donar-te
gràcies
pels valors que ens has donat.
Dona'ns imaginació
per a desenrotllar totes les capaci-
tats
que has posat a les nostres mans.
Fes-nos capaços de treballar units
per tal de construir un món millor
per a tots.

Cada matí

Cada matí, Senyor,
em recordo del teu manament
d'amor
i em llenço a posar-ho en pràctica.
Cada matí, m'adono
com n'és de difícil l'amor.
Amb el teu ajut, Senyor,
i el dels meus companys
vull ser valent
i posar-me al servei dels altres.

El teu esperit

Et donem gràcies, Déu i Pare
nostre,
per haver-nos donat Jesús
com a model a seguir i imitar.
Que el teu Esperit ens mantingui
sempre units
fent-se present entre nosaltres,
i ens doni força per seguir caminant
amb esperança, fins a trobar-te.

Créixer

Estimat Pare Déu,
gràcies perquè ens estimes
i ens cuides cada dia.
Que ens oblidem del teu amor.
Que sapiguem retornar-te'l,
estimant-te sempre.
Gràcies, Jesús,
perquè ens has cridat a la vida
i vols que siguem feliços
en companyia dels altres.

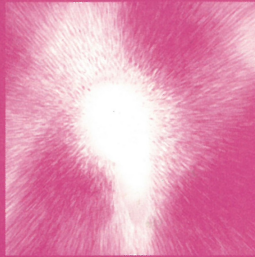
Quaresma. Temps p

Quaresma
Temps pel perdó

FUNDACIÓ PERE TARRÉS
Moviment de Centres
d'Esplai Cristians

Febrer 1998

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

**Moviment de Centres
d'Esplai Cristians**

Numància, 149-151
08029 Barcelona
Tel. 93 410 01 00
Fax 93 419 62 68

E-mail: secretaria.mcec@peretarres.org